

Arrest

nr. 42 706 van 29 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. RONSE loco advocaat J. RIEMSLAGH, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 14 januari 2009 en heeft zich vluchteling verklaard op 15 januari 2009.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 3 maart 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS), waar verzoeker werd gehoord op 15 oktober 2009.

1.3. Op 27 januari 2010 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 28 januari 2010 aangetekend verzonden.
De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Irakese nationaliteit te hebben, van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Al Qadissiya in Sinjar in de provincie Mosul (Centraal-Irak). In de herfst van 2006 zou u als theeman beginnen werken zijn op het hoofdkwartier van de Koerdische Democratische Partij (KDP). Op 20 december 2008 zou u op de markt van Sinjar door drie onbekenden zijn aangesproken. Ze zouden zich kenbaar hebben gemaakt als leden van Qaede Rafidein en u hebben gezegd dat u met hen moest samenwerken. Hierbij zouden ze u hebben voorgesteld om TNT explosieven in het hoofdkwartier van de KDP te plaatsen of gif in de thee te mengen tijdens uw werkzaamheden. U zou hen uit schrik gezegd hebben dat u erover zou nadenken, waarna ze u zouden hebben laten gaan. U zou de volgende dag naar uw werk zijn gegaan maar uit schrik zou u niets over uw ontmoeting de vorige dag hebben verteld. Op 27 december 2008 zou uw moeder een brief in de tuin van jullie woning hebben gevonden. Daar u analfabeet bent, zou u deze aan uw vriend R. (...) hebben bezorgd. Via R. (...) zou u vernomen hebben dat u door de leden van Qaede Rafidein met de dood werd bedreigd omdat u niet op hun voorstel tot samenwerking was ingegaan. Diezelfde dag zou u deze dreigbrief hebben meegenomen naar het KDP-hoofdkwartier en deze aan de verantwoordelijke S. (...) T. (...) hebben getoond. Hij zou u hebben gezegd dat hij niets voor u kon doen en u hebben gevraagd geduld te hebben. Hij zou u eveneens beloofd hebben met de brief bij de politie te gaan. Hierna zou u niet meer gaan werken zijn en zou u naar uw oom in Hay Djizme (Mosul-stad) gegaan zijn. Tijdens uw verblijf ginds zou uw oom uw vertrek uit Irak hebben geregeld. Op 3 januari 2009 zou uw oom u naar de Syrische grens hebben gebracht. Vervolgens zou u, met een vrachtwagen, naar Istanbul zijn verdergereisd. Op 9 januari 2009 zou u Istanbul verlaten hebben en met een vrachtwagen naar België zijn gereisd waar u op 14 januari 2009 zou zijn aangekomen. Op 15 januari 2009 diende u een asielaanvraag in.

Na uw aankomst in België zou u contact hebben gehad met uw vriend R. (...) en zo hebben vernomen dat de situatie in Sinjar nog steeds heel slecht is. Sinds een aantal maanden zou u uw vriend niet meer kunnen contacteren.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u uw Iraakse identiteitskaart, dd. 28/7/2004, uitgereikt te Al Qadissiya, voor.

B. Motivering

U bent er niet in geslaagd een persoonlijke vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. U heeft immers geenszins aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Al Qadissiya, Sinjar, Mosul (Centraal-Irak).

Zo dient er vooreerst te worden opgemerkt dat uit onderzoek blijkt dat de door u neergelegde identiteitskaart een vervalsing betreft. De informatie waarop het CGVS zich baseert werd in bijlage aan het administratief dossier toegevoegd. Deze vaststelling wijst erop dat u getracht heeft op intentionele wijze de Belgische autoriteiten te misleiden en houdt dan ook een negatieve indicatie in voor de beoordeling van uw asielaanvraag.

Voorts moet er tevens worden op gewezen dat ook uw kennis aangaande uw beweerde woonplaats Al Qadissiya en omgeving én omtrent Irak in het algemeen danig ontoereikend is, waardoor de geloofwaardigheid omtrent uw afkomst ten zeerste kan worden betwijfeld. Ter verklaring voor uw onwetendheid stelt u een aantal keer tijdens uw gehoor dat u nooit naar school bent geweest en analfabeet bent. Hierbij dienen er echter een aantal bevindingen te worden weergegeven waardoor uw beweerde analfabetisme in vraag kan worden gesteld. Zo antwoordt u spontaan dat uw woonplaats op ongeveer 130 km van de stad Mosul verwijderd ligt (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Wanneer u voorts wordt gevraagd uw woonplaats binnen Irak te situeren, blijkt uit uw verklaringen duidelijk dat u het onderscheid kent tussen districten en provincies (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Gevraagd aan welke kant van de stad Mosul u bij uw oom verbleef, antwoordt u zonder dralen "de linkerkant" (zie gehoorverslag CGVS p. 15). Ook blijkt u eigenaardig genoeg in staat te zijn uw reisroute - met vermelding van precieze data alsook de exacte duur van uw verblijf in Istanbul - probleemloos weer te geven. Tot slot stelt u zelf, in een poging een vastgestelde ongerijmdheid in uw opeenvolgende verklaringen omtrent het feit of de KDP-afdeling waarvoor u werkte een specifieke naam of nummer had te verklaren, dat het nummer van de afdeling genoteerd stond op het bord van het hoofdkwartier van de partij (zie gehoorverslag CGVS p. 16). Deze vaststellingen ondermijnen in belangrijke mate uw beweerde analfabetisme en versterken het vermoeden dat uw onwetendheid veeleer toe te schrijven is aan het feit dat u niet daadwerkelijk afkomstig bent uit Al Qadissiya.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u zelf slechts vier dorpen kan noemen die rond Al Qadissiya liggen (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Dit is zeer weinig en bovendien is het uitermate eigenaardig dat u van de enige vier dorpen die u in uw omgeving kent wel de Arabische maar niet de Koerdische naam kent. Van deze vier dorpen werden er drie teruggevonden in de op het CGVS beschikbare

informatie. Wanneer u vervolgens een aantal namen van buurdorpen gegeven worden, blijken deze benamingen u helemaal niets te zeggen (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Op de vraag een aantal bezienswaardigheden (historische sites, tempels, monumenten, ...) te noemen die zich in de buurt van uw woonplaats bevinden, komt u niet verder dan te verwijzen naar een oude minaret en een oude brug die heel bekend zou zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Wanneer u nadien de namen worden gegeven van een aantal bekende plaatsen / gebouwen - referentiepunten in de omgeving van Al Qadissiya - blijkt u nog nooit van deze te hebben gehoord (zie gehoorverslag CGVS p. 7 en p. 13). Er kan worden aangenomen dat u niet alle details omtrent deze plaatsen kan geven, doch het is niet waarschijnlijk dat iemand die, zoals u beweert, zijn hele leven in Al Qadissiya heeft gewoond nog nooit van deze plaatsen zou hebben gehoord. Eveneens zeer opmerkelijk is uw stelling dat Sinjar de Arabische naam van uw woonplaats is en de Koerden deze stad aanduiden als Singara (zie gehoorverslag CGVS p.2). In werkelijkheid is deze stad bij de Koerden bekend als Shingal. Dat u, als Koerd nota bene, zich hierin zou vergissen, is hoogst merkwaardig. Dat u de naam Singara vermeldt, is eveneens enigszins opmerkelijk aangezien hiermee het historische Sinjar wordt aangeduid. Verder meent u vreemd genoeg dat de provincies Najaf en Kerbala grenzen aan uw provincie (CGVS p.6). Dat een inwoner van Mosul deze mening zou toegedaan zijn, is weinig geloofwaardig.

Gevraagd naar de naam van de mukhtar van Al Qadissiya noemt u Subhi Mohammed (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Dit strookt geenszins met de op het CGVS beschikbare informatie. Uit deze blijkt immers dat Al Qadissiya uit twee delen - het westelijk deel waar voornamelijk moslims wonen en het oostelijk deel hoofdzakelijk bewoond door Yezidi's - bestaat en bijgevolg ook twee mukhtars heeft. Geen van beide luistert echter naar de naam S. (...) M. (...). Daarenboven is het ook opmerkelijk dat u zelf geen melding maakte van het feit dat Al Qadissiya uit twee delen bestaat en twee mukhtars heeft.

U beweerde tijdens uw gehoor gedurende twee jaar als theeman te hebben gewerkt op het KDP-hoofdkwartier in Sinjar, maar u bent vreemd genoeg niet in staat het symbool of de vlag van de partij accuraat te beschrijven. Volgens uw verklaringen bestaat de vlag van de KDP uit vier horizontale strepen in de kleuren rood, wit, geel en groen met een afbeelding van een valk in het midden. Wanneer u een tekening maakt van de vlag verandert u de kleur groen in blauw en stelt u dat deze kleuren hetzelfde zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 2 en tekening in bijlage). In realiteit bestaat de vlag van de partij uit een cirkel met de letters "KDP" in het midden terwijl het symbool een cirkel afbeeldt met een zon en een adelaar in het midden. Een horizontale vierkleur, zoals u beweert, is noch bij de vlag noch bij het symbool terug te vinden.

Voorts stelt u vreemd genoeg dat de KDP de enige partij voor de Koerden is in Sinjar. Uit de beschikbare informatie blijkt daarentegen uitdrukkelijk dat ook de Patriotische Unie van Koerdistan (PUK) een afdeling in Sinjar heeft. Ook wanneer u uitdrukkelijk gevraagd wordt naar de PUK blijkt u deze partij vreemd genoeg niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Nog volgens uw verklaringen bestaat de Baath-partij momenteel nog steeds en wel in die mate dat het nog steeds een politieke partij betreft die tijdens de verkiezingen naar voor komt met een eigen programma (zie gehoorverslag CGVS p. 4). I. (...) A. (...) zou volgens u het hoofd zijn van deze partij. Aangenomen kan worden dat u, als theeman, niet tot in detail het politieke landschap van uw beweerde woonplaats of land van herkomst kan schetsen, doch wel dat u, gezien uw werkzaamheden op het hoofdkwartier van een van de Koerdische partijen, zou weten dat er nog andere Koerdische partijen bestaan alsook dat, na de Amerikaanse invasie in Irak, de Baath-partij werd verboden.

Wanneer u wordt gevraagd een aantal incidenten te noemen die zich de laatste jaren hebben voorgedaan in de omgeving van uw woonplaats, stelt u dat er in de zomer van 2005 een aanslag was op een filiaal van de KDP. U ontkende hierbij uitdrukkelijk dat het KDP-hoofdkwartier zelf ooit het doelwit was van een aanslag (zie gehoorverslag CGVS p. 2). Dit strookt geenszins met informatie beschikbaar op het CGVS. Overeenkomstig deze informatie werd wel degelijk een aanslag gepleegd op het hoofdkwartier van de KDP en dit in januari 2005. Over een aanslag op een filiaal van de KDP in de buurt van het hoofdkwartier in Sinjar in de zomer van 2005 wordt in deze informatie geen melding gemaakt. U wist weliswaar wel te melden dat in de herfst van 2007 een grote aanslag werd gepleegd op twee Yezidi-dorpen waarbij een 400-tal slachtoffers vielen (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Echter, gelet op het feit dat deze aanslag één van de grootste aanslagen betreft die de laatste jaren in Irak werden gepleegd, en deze bijgevolg uitgebreid in de media werd verslagen, kan het feit dat u hiervan op de hoogte bent geenszins als een bewijs van uw effectieve aanwezigheid in Al Qadissiya worden beschouwd. U meent voorts op de hoogte te zijn van een aanslag op de elektriciteitscentrale van Sinjar in 2005 (zie gehoorverslag CGVS p. 13). De op het CGVS beschikbare informatie toont echter aan dat deze aanslag plaatsvond in 2008. Voorts ontkende u dat er de laatste jaren aanslagen werden gepleegd op moskees in uw woonplaats (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt daarentegen uitdrukkelijk dat in september 2008 een aanslag werd gepleegd op de Dhakir al-Din moskee in Sinjar.

Tot slot blijkt ook uw algemene kennis aangaande Irak te wensen over te laten. Ondanks uw verklaringen dat u zich op uw vrije dagen louter bezighield met wandelen en TV-kijken, kon u maar één TV-zender bij naam noemen (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Nog volgens uw verklaringen verschilden de bankbiljetten voor de val van het regime met deze die werden ingevoerd na de val van het regime. U stelde hierbij echter dat er voor de val enkel biljetten van 10 dinar en 5 dinar waren alsook een muntstuk van 1 dinar. Daarnaast bestonden volgens uw verklaringen ook fils. Wat de afbeeldingen betreft, verklaarde u uitdrukkelijk dat voor de val van het regime op de biljetten van 10 dinar een waterval en een imam stond afgebeeld. Voor de overige biljetten stelde u dat het zich niet meer kon herinneren daar het lang geleden is (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Uw verklaringen stroken geenszins met de beschikbare informatie dienaangaande. Uit deze informatie blijkt immers dat het gebruik van muntstukken (fils) reeds sinds 1992 volledig werd afgeschaft in Centraal-Irak. Daarnaast is het algemeen geweten dat voor de val van het regime op alle biljetten de afbeelding van Saddam Hussein prijkte. Tot slot blijkt uit de informatie nog dat er voor de val eveneens biljetten van 25, 50, 100, 250 en 10.000 dinar bestonden. Na de val van het regime werd volgens uw verklaringen Bremergeld ingevoerd. U verklaarde hierbij uitdrukkelijk dat dit geen dinars meer waren (zie gehoorverslag p. 12). Echter, de beschikbare informatie toont daarentegen aan dat dit nieuwe geld - New Iraqi Dinar - wel degelijk dinars betreffen.

Gelet op bovenstaande kan geen geloof worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit Al Qadissiya. Bijgevolg kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die zich in deze regio zouden hebben afgespeeld. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend. Wegens het afleggen van frauduleuze verklaringen betreffende uw herkomst is het niet mogelijk in te schatten of er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 te Genève, en de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het onpartijdigheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat de negatieve beslissing determinerend en zelfs uitsluitend gestoeld is op de bewering dat verzoeker niet afkomstig zou zijn uit Sinjar, en dat het gevaar waarin hij verkeerde en hij zou verkeren bij een eventuele terugkeer, niet wordt betwist. Vervolgens onderneemt verzoeker een poging om de verschillende motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat de door hem neergelegde identiteitskaart een vervalsing betreft en zijn kennis van zijn beweerde woonplaats, Al Qadissiya en omgeving, en omtrent Irak in het algemeen, danig ontoereikend is, waardoor de geloofwaardigheid omtrent zijn afkomst ten eerste kan worden betwijfeld.

2.3. Waar verzoeker in een eerste grief stelt dat in de bestreden beslissing niet wordt weergegeven waarom zijn identiteitskaart vals zou zijn en de onderliggende documenten niet mee werden overgemaakt, en dit een schending van de motiveringsplicht uitmaakt, stelt de Raad vast dat verzoeker wel degelijk op de hoogte is van de redenen waarom zijn identiteitskaart als vals wordt bestempeld vermits de redenen letterlijk worden geciteerd in het verzoekschrift. Uit het onderzoek van de Federale Politie blijkt dat het identiteitsdocument een "totale namaking betreft" en verzoekers argumenten dat men zich klaarblijkelijk heeft beperkt tot een prima facie onderzoek, de Iraakse autoriteiten niet bij dit onderzoek werden betrokken en uit de publicatie van het UNHCR van 2 mei 2008 blijkt dat de identiteitskaarten die na 2003 werden uitgevaardigd in regel UV-licht reflecteren, maar tegelijkertijd dat dit niet het geval is in de Koerdische gedeelten van Irak, kunnen de Raad niet overtuigen dat de resultaten van de Federale Politie niet correct zouden zijn. Immers, het document dat door verzoeker wordt voorgelegd, is niet afkomstig van de Koerdische administratie vermits de provincie Mosul nog altijd behoort tot Centraal-Irak en de informatie die door verzoeker wordt aangehaald, stelt uitdrukkelijk dat op alle documenten "the serial number should be printed by letter-press" en uit de bevindingen van het onderzoek blijkt dat het "nummer (...) niet in boekdruk (is) weergegeven". Overigens wordt de

informatie waarop verzoeker steunt verkeerd weergegeven vermits daaruit niet valt af te leiden dat “*in de Koerdische gedeelten van Irak*” de identiteitskaarten die na 2003 werden uitgevaardigd geen UV-licht reflecteren, doch wel dat de Koerdische administratie een inferieure kwaliteitsdruk (ink-jet) gebruikt waarvan het nummer in elk geval in boekdruk is. De Raad besluit derhalve dat verzoeker niet aantoonbaar dat de informatie van de Federale Politie verkeerd zou zijn en wijst erop dat het voorleggen van een valse identiteitskaart mee in overweging kan worden genomen bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besluit terecht dat de vaststelling erop wijst dat verzoeker getracht heeft op intentionele wijze de Belgische autoriteiten te misleiden en dat dit een negatieve indicatie inhoudt voor de beoordeling van zijn asielaanvraag.

2.4. Voorts verwijt verzoeker de Commissaris-generaal een gebrek aan zorgvuldige en onpartijdige informatiegaring omdat uit het “antwoorddocument” blijkt dat het resultaat van het gevoerde onderzoek afkomstig is van een e-mail-conversatie en de contactpersoon zelfs hengelt naar de identiteit van verzoeker.

De Raad stelt bij nazicht van de informatie, gevoegd bij het administratief dossier en waarop de Commissaris-generaal steunt bij het nemen van de beslissing, vast dat de e-mail-conversatie slechts een klein deel uitmaakt van de gebruikte informatie, voorts uit niets blijkt dat deze informatie niet correct zou zijn, deze informatie overigens betrekking heeft op geografische aspecten, referentiepunten in de omgeving en de naam/namen van de mukhtar, hetgeen kan geverifieerd worden, en uit niets blijkt dat de Commissaris-generaal gebruik zou hebben gemaakt van het voorstel van de contactpersoon om de naam en toenaam van verzoeker door te geven teneinde na te gaan of verzoeker daadwerkelijk afkomstig is van Qadissiya. Verzoeker toont niet met concrete gegevens aan dat dit onderdeel van het onderzoek niet zorgvuldig of onpartijdig zou zijn.

2.5. In de mate dat verzoeker stelt dat de verwerende partij bij alle vragen de lat bijzonder hoog legt waar verzoeker analfabeet is, wijst de Raad erop, en dit los van het gegeven of de betrokken vreemdeling al dan niet analfabeet is, dat van de asielzoeker die beweert afkomstig te zijn van een bepaalde stad, regio en land, mag verwacht worden dat hij afdoende correct kan antwoorden op vragen die betrekking hebben op zijn onmiddellijke (werk)omgeving, de veiligheidssituatie en geografische gegevens. Het is immers niet omdat men analfabeet is, dat men verstoken is van iedere kennis en gezond verstand. Overigens stelt de Raad vast dat verzoeker probleemloos diverse documenten ondertekende met een eigen handtekening (bijlage 26, vragenlijst, ontvangstbewijs kopie van de vragenlijst, de bevestiging dat hij de tolk begrijpt, de verklaring die de Belgische autoriteiten de toelating geeft inlichtingen in te winnen, verklaring woonplaatskeuze en ontvangstbewijs).

2.6. Met betrekking tot verzoekers kennis van de dorpen in de buurt stelt de Raad vast dat verzoeker vier dorpen opgeeft en geen weet heeft van de Koerdische namen van die dorpen (gehoor, p. 6), hij bij het opnoemen van een aantal dorpen door de interviewer deze niet herkent als dorpen uit de buurt, hij ook de naam van de toeristische plaats ‘Karsi’ niet herkent als plaats in de buurt (gehoor p. 7), hij drie wijken opnoemt in de stad Sinjar waar hij werkte als arbeider, en hij voorhoudt alle wijken te kennen (onderaan p. 7), doch hij bij de vraag ze op te noemen, toegeeft dat hij deze niet kent (gehoor, p. 8). Verzoekers verweer dat hij in de context van het gesprek de dorpen niet herkende, is niet ernstig, gelet op het geheel van de onwetendheden over zijn onmiddellijke omgeving.

Voorts is het merkwaardig dat verzoeker de naam van bekende plaatsen of referentiepunten die hem worden voorgezegd, niet kent of dat hij niet correct kan weergeven wat het inhoudt, is het niet aannemelijk dat hij als Koerd niet correct de Koerdische naam kan weergeven van de stad Sinjar, en stelt dat de provincies Kerbala en Najaf provincies zijn “*rond (uw) provincie*”. Waar verzoeker wijst op het “*fundamenteel verschil tussen het in de buurt liggen van en het daadwerkelijk grenzen aan een bepaalde provincie*”, wijst de Raad erop dat de zuidelijke provincies Kerbala en Najaf zelfs niet in de buurt liggen van verzoekers provincie, en dat van een Koerd uit Mosul kan verwacht worden dat hij minstens één Koerdische provincie kan opnoemen. De Raad herhaalt dat een gebrek aan kennis niet steeds kan verschoond worden door voor te houden analfabeet te zijn, vermits het niet kunnen lezen en schrijven betrekking heeft op schoolse kennis. Gelet op de turbulente ontwikkelingen in Irak, waarbij de inval van de Amerikanen zeker zal gevolgd zijn door de meeste Irakezen en de verbale cultuur, mag van verzoeker een minimum aan kennis worden verwacht over de geografie van zijn land.

2.7. Met betrekking tot de 'mukhtar' van Qadissiya kan enkel vastgesteld worden dat verzoeker niet de juiste naam geeft zodat het niet relevant is of er nu een of meerdere 'mukthars' zijn. Zijn bewering dat hij wel de juiste naam heeft gegeven, wordt niet ondersteund met concrete gegevens.

2.8. De vlag die verzoeker opgaf, was de vlag van de Koerdische Autonome regio (KRG: de drie noordelijke provincies) en van een werknemer van de KDP mag verwacht worden dat hij de vlag kent van deze politieke partij, temeer hij beweert naast de deur te wonen van het bureau. Verzoeker toont niet aan dat aan het kantoor van de KDP in Sinjar / provincie Mosul de KRG-vlag "*alom aanwezig*" was. Bovendien is het niet aanvaardbaar dat verzoeker zelfs de naam van de politieke partij PUK niet zou kennen. Hij werkt voor de "concurrent" en de vaststelling dat de KDP en de PUK samen zouden zijn opgekomen tijdens de verkiezingen, biedt geen verklaring voor verzoekers onwetendheid over de Koerdische partijen in de plaats waar hij woonde, temeer de PUK eveneens een kantoor had in Sinjar.

2.9. Daargelaten de opmerkelijke bevestiging van verzoeker tijdens zijn verklaringen dat de Baath-partij nog altijd bestaat als politieke partij, zij opkomen voor de verkiezingen en dat mensen op de Baath-partij kunnen stemmen, stelt de Raad vast dat de informatie waarop de Commissaris-generaal steunt met betrekking tot de aanslagen wel degelijk aan het administratief werd toegevoegd, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker beweert. Zo wordt in dit verband vastgesteld dat verzoeker uitdrukkelijk ontkent dat het KDP-hoofdkwartier ooit doelwit was van een aanslag (p. 2) terwijl uit het artikel Newline van 27/01/2005, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat er een aanslag werd gepleegd op het hoofdkwartier in januari 2005. De aanslag op de elektriciteitscentrale vond plaats in 2008 en niet in 2005 (Reuters Factbox-Security developments in Iraq, 20 april 2008: zie administratief dossier) zoals verzoeker verkeerdelijk stelt, en uit het artikel 'Bombings at Dujail, Sinjar kill over 30, wound 85' van 13/09/08 blijkt dan weer dat er een aanslag werd gepleegd op de Dhakir al-Din moskee in Sinjar. Dat verzoeker niet op de hoogte is van deze aanslagen, ondermijnt wederom zijn beweringen afkomstig te zijn van Qadissiya – Sinjar.

2.10. Ook verzoekers bewering dat zijn verklaringen met betrekking tot de munt verkeerd werden geïnterpreteerd, kunnen de Raad niet overtuigen. Verzoeker verklaarde dat er voor de val enkel biljetten waren van 10 en 5 dinar alsook een muntstuk van 1 dinar. Uit de informatie blijkt echter dat het gebruik van muntstukken sinds 1992 volledig werd afgeschaft, er tevens biljetten van 25, 50, 100, 250 en 10.000 dinar bestonden en dat vóór de val van het regime op alle biljetten de afbeelding van Saddam Hoessein prijkte, hetgeen verzoeker niet wist. In de overgangsperiode werd inderdaad gesproken over Bremergeld en vanaf 15 oktober 2003 werden de nieuwe bankbiljetten en muntstukken, de New Iraqi Dinar, ingevoerd.

2.11. De Raad stelt vast dat de vragen die verzoeker werden gesteld betrekking hebben op dagdagelijkse elementen die door éénieder die beweert geboren en getogen te zijn in Qadissiya moeten gekend zijn. Gelet op alle gebreken in zijn kennis samen, is de Raad van oordeel dat verzoeker niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Qadissiya.

2.12. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal in het eerste deel van de beslissing op uitgebreide wijze de verklaringen van verzoeker uiteenzet. Vervolgens worden de bevindingen weergegeven van het onderzoek van deze verklaringen. De Commissaris-generaal concludeert ten slotte aan de hand van deze vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is derhalve genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die aan de grondslag ervan liggen.

In de bestreden beslissing worden ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoeker aangehaald en geen van de motieven wordt overtuigend weerlegd, zodat de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing schragen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS